

[Nielsen.]

forpligte sig til at antage Grønlændere om Bord for at lære dem Havfiskeri, skyldtes dette udelukkende et oprigtigt Ønske om at gavne den grønlandske Befolkning, og det skal ogsaa være blevet anbefalet af det sydgrønlandske Landsraad, men Sagen blev afvist, bl. a. med den Motivering, at man ikke vilde gaa med til at give Færingerne billig Arbejdskraft. Jeg skal tillade mig at konstatere her, at man ikke fra færøsk Side havde tænkt derpaa, endside regnet med en saadan Mulighed, men at det selvfølgelig var Meningen, at Grønlænderne skulde faa deres forholdsvis Andel i Udbyttet og i øvrigt behandles paa samme Maade som de færøske Fiskere i enhver Henseende.

Et Samarbejde mellem Færinger og Grønlændere paa lige Fod til Udnyttelse af Fiskerigdommen i de grønlandske Farvande kan utvivlsomt blive af den største Betydning for Grønlænderne selv. Under de nuværende Forhold synes der kun at være ringe Mulighed for et saadant Samarbejde, men den Tid vil forhaabentlig komme, da dette kan lade sig gøre. Færingerne ønsker kun den grønlandske Befolkning alt godt, og at den maa faa de bedst mulige Betingelser at arbejde under i Kampen for Tilværelsen, og man maa paa det stærkeste beklage, hvis der paa Grønland er fremkommet noget, der kan have givet Grønlænderne det Indtryk, at Færingerne har en uvenlig Indstilling over for den grønlandske Befolkning.

Der blev af den færøske Fiskeriforening i sidste Lagtingssamling fremsat Andragende om, at færøske Fiskere maatte faa Tilladelse til at bosætte sig ved en eller anden Fjord paa Grønland for at drive Landbrug og Fiskeri som hjemme paa Færøerne, og endskønt jeg er klar over, at der kun er ringe Udsigt til at faa noget saadant gennemført under de nuværende Forhold paa Grønland, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om denne Sag.

Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at bestride Grønlændernes Ret til Grønland, men det kan dog anføres, at den nuværende eskimoiske Befolkning ikke var den første, der tog Grønland i Besiddelse. I 400—500 Aar boede der paa Grønland Folk af nordisk Race, rundet af de ætstore Slægter i Island, Færøerne, Norge, Sverige og herved i Danmark. Det var Folk, der hovedsagelig levede paa samme Maade, ved Fiskeri, Landbrug og Faareavl, som vi lever paa Færøerne den Dag i Dag. Det var Folk, der talte det samme Sprog, som vi taler paa

Færøerne den Dag i Dag, som gav de grønlandske Fjorde og Bugter, Dale og Fjelde, Næs og Holme lignende Navne som dem, vi nu har hjemme hos os. De var Kød af vort Kød og Blod af vort Blod, om jeg saa maa sige. Dette nordiske Folk fik en tung og haard Skæbne; det bukkede under og blev tilintetgjort efter at have hævdet nordisk Sæd og Skik i det yderste Nord i 400—500 Aar og efter at have udført saadanne Heltebedrifter som at opdage Amerika og andre Bedrifter, som jeg ikke skal komme ind paa ved denne Lejlighed. Hvordan dette stolte Folk bukkede under, hvorledes dette store Sørge spil — utvivlsomt den største Tragedie inden for Nordens Historie — er foregaaet, ved vi ikke; men vi ved af det, der er fundet ved Udgravningerne i Grønlands Jord, at dette i sin Tid stoute nordiske Folk er forblevet tro imod de gamle nordiske Traditioner til det sidste. Det vilde glæde mig, om den Historiens Traad, der saaledes blev brudt for godt 400 Aar siden, kunde blive knyttet igen, ved at færøske Fiskere, Landbrugere og Faareavlere og Folk hervedfra fik anvist en om end kun beskedent Plads i dette store Land højt imod Nord.

Statsministeren (Stawning): Jeg takker de ærede Ordførere, der — saa vidt jeg forstaar — alle har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Severin Hansen) rejste det Spørgsmaal, om ikke dette Lovforslags Gennemførelse truede grønlandske Fiskeriinteresser. Det tror jeg ikke kan siges at være Tilfældet i højere Grad, end en saadan Trusel allerede maa siges at foreligge, dels ved Færingernes Fiskeri, dels ved det internationale Fiskeri, der foregaar i Havomraadet ved Grønland. Jeg tror ikke, man kan sige, at Lovforslaget medfører nogen Forandring i dette Forhold, og jeg kan i det hele taget ikke sige, at jeg tillægger en eventuel Lovs Vedtagelse saa stor Betydning, som man maaske i den internationale Verden har villet tillægge den. Hvad der vil blive at fiske ved Grønland, afhænger alt sammen af, hvordan det gaar med Fiskebestanden. Hvis den holder sig, og hvis det Eventyr fra 1924, som det ærede Medlem talte om, gentager sig, kommer der mange derop og fisker. Hvis det derimod gaar saaledes, som Videnskabsmændene forsikrer, at i Løbet af nogle faa Aar er der ingen Fisk tilbage ved Grønland, ja, saa ophører dermed al Fantasien om Eventyrets Gentagelse.